

Blok tematyczny: Szkoła, szkolne obowiązki i przyjemności.

Temat dnia: Poznajmy się...

Cel lekcji: Przypomnieć formy powitań i nazwę bieżącego miesiąca. Rozwijać umiejętność pracy w zespole. Kształcić pamięć uczniów i odruch poprawnego stosowania wybranych form. Kształcić słuch językowy. Wyeksponować element dobrego wychowania w związku z komunikacją międzyludzką. Gromadzić i utrzymywać słownictwo.

Pomoce:

Uczeń: przybory szkolne.

Nauczyciel: Wklejki ze słownictwem, wierszykiem i zwrotami używanymi na lekcji.

Zapis w dzienniku: Powitanie. Podanie daty. Powtórzenie nazwy miesiąca. Powtórzenie zwrotów powitalnych. Prezentacje grup - scenki dialogowe. Zasady dobrego wychowania i ich wpływ na sposób komunikacji. Spotkanie w parku. Spotkanie w biurze. Spotkanie w drzwiach z nowym nauczycielem. Wprowadzenie form czasu teraźniejszego czasownika "być" - zabawa słowno - ruchowa. Pytanie : Kim jesteś? Rymowanka utrwalająca formy: jesteś -jestem -jest.

Przebieg zajęć:

1. Powitanie.

2. N. zapowiada. Dziś powtórzmy zwroty, które pozwalają nam poznać się ze sobą i wzajemnie przedstawić. Podzielimy się teraz na grupy. Każda grupa przygotowuje krótką prezentację, która pokaże jak dzieci i ludzie dorośli witają się i poznają ze sobą.

N. rozdaje dzieciom wklejki do zeszytu, które zawierają podstawowe zwroty powitalne (N. odczytuje je głośno, bo dzieci nie czytają jeszcze wystarczająco dobrze, znają tylko litery). Na tej podstawie dzieci przygotowują swoje scenki. Scenki mogą mieć kilka wariantów, zwłaszcza jeśli klasa jest liczna i w grupie jest kilkoro dzieci.

W razie potrzeby N. pomaga grupie wybrać odpowiednie zwroty z tabeli. Dzieci nie powinny zapisywać ich. Ćwiczenie oparte jest o pamięć uczniów i powtarzanie. Musi im wystarczyć zapis słownictwa rozdane wcześniej. Scenki powinny być krótkie. Należy dać uczniom czas na dobranie odpowiednich zwrotów i w razie potrzeby pomóc im dokonać wyboru.

Dzień dobry.	Jestem Zosia.	Nazywam się Jan Nowak.
Cześć.	Mam na imię Zosia.	Miło mi pana poznać.
Bardzo mi miło.	Jak się nazywasz?	Zapraszam do środka.
Jak masz na imię?	Mam na imię...	Jak pan się nazywa?

N. krótko objaśnia, że w myśl zasad dobrego wychowania, jeśli chcemy znać czyjeś imię, to powinniśmy się najpierw sami przedstawić. Tak robią wszystkie osoby, które znają te zasady.

Zadania dla grup:

Grupa 1

Przygotujcie scenkę, w której dwoje dzieci spotyka się w parku albo pod domem. Nie znają się.

I wariant:

B. Cześć. Jestem Basia, a ty?

Z. Cześć jestem, Zuza.

II wariant:

Cześć. Jestem Basia. Jak masz na imię?

Cześć. Mam na imię Janek.

Grupa 2

Przygotowujecie scenkę, w której spotyka się dwoje ludzi dorosłych, może w biurze, może w kawiarni...

J: Dzień dobry. Nazywam się Wojciech Lis.

F: Dzień dobry. Nazywam się Ewa Nowak. Bardzo mi miło.

Grupa 3

Przygotowujecie scenkę, w której spotyka się dziecko i osoba dorosła. Wyobraźcie sobie, że dziecko przychodzi pierwszy raz na lekcję fortepianu.

A. Dzień dobry. Nazywam się Jola Kos. Przyszłam na lekcję.

N. Dzień dobry, miło mi cię poznać, zapraszam.

3. Zabawa słowno - ruchowa.

Przed jej rozpoczęciem warto powtórzyć z dziećmi nazwy zwierząt, aby łatwiej im było wybierać bohaterów zabawy: kot, pies, lew, jeź, lis, krowa, świnia, koń, kaczką, kura, kogut, gąska, wilk, niedźwiedź, jeleń, koza, mysz wróbel, sikorka itp.

Zadaniem zabawy jest **utrwalić w pamięci** dzieci formy odmiany czasownika **być** w czasie teraźniejszym bez wprowadzania opisowej wiedzy gramatycznej. Dzieci stają w kręgu. Zabawę rozpoczyna N. Wchodzi do koła i mówi: **Jestem kotem.** Miau, miau, miau. Chwilę przemieszcza się po kole i powtarza swoją kwestię. Następnie wskazuje ręką wybrane dziecko i mówi do dzieci: On też **jest kotem.** Następnie pyta: **Jesteś kotem?** Wybrane dziecko odpowiada np. **Nie jestem kotem. Jestem zajęcem** i skacze w środku koła, naśladując zajęca. Zabawa trwa tak długo, aż wezmą w niej udział wszystkie dzieci. N. czuwa nad poprawnością zastosowanych form gramatycznych czasownika. Zadanie polega na wypracowaniu określonego odruchu językowego.

W następnej kolejności można zastosować wariant z liczbą mnogą. Do koła wchodzi dwoje dzieci i mówią: **Jesteśmy lisami.** Spacerują po kole i wykonują jakiś ruch odzwierciedlający zachowanie lisa. Następnie wskazują na dwoje innych dzieci i mówią: Oni też **są lisami. Jesteście lisami?** Nie, my **nie**

jesteśmy lisami, my **jesteśmy kogutami** itp. (Ten wariant zabawy można też przesunąć na inną lekcję, jeśli dzieci nie od razu radzą sobie z pierwszym wariantem zabawy).

4. N. objaśnia, że wyrazy: **jestem -jesteś -jest** są nam także potrzebne, kiedy pytamy kogoś o jego narodowość lub zajęcie, którym się zajmuje. Podaje kilka przykładów, następnie znowu zaprasza do zabawy w scenki przygotowywane przez grupy:

Dzieci ćwiczą w kręgu. W środku staje jeden uczeń i pyta wybrane dziecko. Podczas zabawy następują stałe wymiany ucznia zadającego pytanie w środku:

Kim **jesteś**?

Jestem Ukrainką.

A kim on **jest**? (pytający wskazuje na dowolne dziecko)

On **jest** Ukraińcem.

Aby uatrakcyjnić zabawę, można wymieniać różne narodowości albo włączyć jeszcze różne nazwy zawodów.

Kim jesteście? Jestem lekarzem (itp.)

5. Wierszyk. Do zapamiętania. Można uczynić go szybką zabawą na koniec lekcji. Wybrane dzieci wypowiadają po jednym zdaniu, pokazując jednocześnie, jak zachowuje się "bohater" danego zdania albo pokazując, gdzie ten bohater się znajduje. (Słońce, wskazanie ręką wysoko do góry, ptak - ruch rękami naśladujący ruch skrzydeł itp.) Kilkakrotne powtórzenie kolejnych zdań utrwala w pamięci dzieci formę gramatyczną.

Jestem słońcem, co przygrzewa.

Jestem ptakiem, co zaśpiewa.

Jesteś niebem, co szerokie,

Jesteś morzem, co głębokie

Jest niedźwiadkiem, co miód zbiera,

I jest jeżem, w liściach szpera.

Zadanie domowe

Zapamiętaj, utrwal słowa wierszyka zabawy. Naucz się odpowiadać na pytanie. Powtórz pytania i odpowiedzi :

Jak masz na imię? Mam na imię Jola **albo** Jestem Jola.

Kim jesteście? - Jestem uczniem. Jestem Polakiem itp.